

SANT JORDI ENS VALGUI

per ANTONI CASAS I DEVESA

A Sant Jordi sovint el veiem més com un gentil i esforçat cavaller, a l'estil medieval, que amb les virtuts d'un sant. Capitaneja exèrcits en les batalles més difícils i allibera la donzella de les urpes d'una fera enorme.

Sembla, però, que els orígens de la llegenda tenen un sentit de religiositat més autèntica: defensar de l'error del paganisme, de les investides del maligne, la fe dels creients en Jesucrist. En aquest primer sentit, la noia indefensa personificaria l'Església i el drac la persecució aferrissada del poder romà.

Si és amb aquest significat que neix la devoció a Sant Jordi, ja en el mateix segle IV en què dona la vida, la fantasia medieval en farà un capitost invencible en la guerra contra l'enemic. Les nacions l'adopten per patró i li atribueixen els èxits més extraordinaris d'uns combats.

Molt assenyadament l'Església ha reduït el culte a les imatges, però no el mestratge dels sants. Del sant Jordi llegendari sabem que és màrtir i això ens basta. Ha testimoniats amb el martiri, què cal saber més? Testimoniats és la virtut primera que cal a un cristià. Testimoniats és ajustar el comportament a les idees i acceptar totes les conseqüències que en provinguin; prendre una postura activa d'allò que hom entén que és la veritat i la justícia, i disposar-se al desengany i a la persecució alguna vegada. El testimoniats i la coherència no són virtuts corrents entre els humans.

Els creients en l'Esperit sí que ens cal admirar i estimar els màrtirs per tal que ens ajudin en el quotidià testimoniats de la nostra fe.

Però, sobretot, dels sants cal imitar-ne el mètode. Fou amorosament i generosament que bregaren. El retorn a la fe i als seus valors ha d'acceptat humilment que se n'ha esbravat l'essència, i que el cristianisme no ha estat pas l'adjectiu millor del cristianisme passat. No tots els valors que voldríem que la humanitat recuperés s'han perdut en el nostre segle. No són les formes sinó l'esperit que cal reimplantar; però no hi pot haver retorn si no hi ha esmena.

Mirem els sants altra vegada: no imposen: renoven (i comencen primer per ells), transformen, revolucionen en l'amor. Sant Jordi ens valgui.